

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

24 ianuarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nadejda Toma,

Judecători

Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun,
Victor Boico,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursul ordinar declarat de Procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Dumitru Calendari, împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 06 octombrie 2021, în privința inculpatului

Garanovschi Andrei XXXXXX.

	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>30.10.2020 - 18.05.2021,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>19.07.2021 - 06.10.2021,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>24.12.2021 - 24.01.2022.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal lărgit,

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătorei Cahul din 18 mai 2021, Garanovschi Andrei a fost condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 3 ani închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei i-a fost suspendată condiționat, pentru o perioadă de probațiune de 3 ani.

De la inculpat s-au încasat în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 448 lei.

2. Instanța de fond a constatat că la 15 august 2020, aproximativ ora 07.45, inculpatul Garanovschi A., aflându-se în loc public, pe porțiunea XXXXXX, XXXXXX, amplasată în apropierea blocului locativ nr. 8, din motiv inventat, din intenții huliganice, l-a acostat pe Dimitriev I., care se deplasa pe stradă, exprimându-se cu cuvinte necenzurate în adresa ultimului, s-a apropiat de acesta și, fără a reacționa la observațiile lui referitor la comportamentul său necorespunzător și la cerința de a-l lăsa în pace, ***exprimând o vădită lipsă de respect față de societate*** și demonstrând obrăznicie deosebită, ***i-a aplicat câteva lovituri cu mâinile peste diferite părți ale corpului***, apoi l-a apucat de mână și a încercat să-l împingă în

automobilul „Opel Combo”, n.î. XXXXXX, parcat lângă locul conflictului, *continuând să-i aplice lovituri cu mâinile peste diferite părți ale corpului*, în rezultatul cărora Dimitriev I. a căzut și, când s-a smuls din mâinile inculpatului și a încercat să fugă, pentru a evita maltratarea, continuându-și intențiile sale infracționale, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate și demonstrând o obrăznicie deosebită, a scos din automobilul indicat un băț și a încercat cu acesta să aplice o lovitură peste corpul lui Dimitriev I., dar ultimul a evitat lovitura și a fugit. Ulterior, continuând acțiunile sale infracționale, a început să-l numească cu cuvinte necenzurate pe Dimitriev I. și l-a amenințat cu răfuială fizică.

Instanța a reținut că, inculpatul nu și-a recunoscut vina și a declarat că nu i-a aplicat lovituri părții vătămate, doar s-au îmbrâncit și s-au ținut de haine, nu a avut niciun băț în portbagaj și nu a încercat să lovească partea vătămată cu vreun obiect.

Totodată, vinovăția inculpatului este demonstrată integral prin probele administrate.

Astfel, partea vătămată Dimitriev I. a relatat că inculpatul, fără vreun motiv, l-a lovit cu pumnul în regiunea pieptului. Apoi, a încercat să-l împingă în mașină, l-a lovit cu mâna în piept și din nou a încercat să-l împingă în automobil. Ulterior, inculpatul a deschis ușa din spate a mașinii, a scos o coadă de hârleț, cu lungimea de 70-80 cm, s-a apropiat și l-a amenințat îndreptând bățul spre el, zicând că îl va lovi în cap, pe motiv că îi este dator cu 11.000 lei.

Martorul Garanovschi I. a explicat că era la volan, iar în automobil se mai afla și Pitel A. Inculpatul și partea vătămată doar s-au îmbrâncit, inculpatul nu a amenințat partea vătămată cu bățul, în portbagaj aveau doar un rezervor pentru apă și saci.

Martorul Dimitriev I. a comunicat că inculpatul îl trăgea pe Dimitriev I., striga ceva, apoi a scos din automobil un băț și l-a ridicat pentru a lovi partea vătămată. Bățul era de culoare neagră, avea lungimea de 1,1-1,2 m. și l-a mai văzut la inculpat, când acesta a venit la turma de oi.

Martorul Abrahamov S. a indicat că inculpatul a lovit partea vătămată cu pumnul în piept, ei au început să se îmbrâncească, inculpatul a încercat să tragă partea vătămată spre mașină. Apoi, a deschis ușa din spatele mașinii, a scos un băț de culoare închisă, cu lungimea de aproximativ 1-1,5 m. și l-a ridicat pentru a-l lovi pe Dimitriev I., însă nu l-a lovit. După aceasta, a pus bățul înapoi în mașină.

Martorul Pitel A. a relatat că se afla în automobil împreună cu inculpatul și tatăl acestuia, ultimul fiind la volan. Nu cunoaște de ce inculpatul a coborât din automobil, iar el nu a văzut nimic. Inculpatul nu a deschis portbagajul. Nu a auzit și nu a văzut nimic. În salonul automobilului erau doar butelii cu apă.

Martorul Dimitriev M. a explicat că nu a văzut bătaia între inculpat și partea vătămată. Nu a auzit ceartă și strigăte de ajutor.

Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 2020911D0325 din 18.09.2020, la Dimitriev I. s-a depistat echimoză pe antebrațul stâng, care a fost cauzată prin acțiune traumatică cu un obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate și se califică ca vătămare corporală neînsemnată.

Or, declarațiile inculpatului privind nevinovăția în săvârșirea huliganismului au fost combătute prin declarațiile părții vătămate și ale martorilor Dimitriev I., Dimitriev M. și Abrahamov S., nefiind stabilite temeuri de a considera că acestea nu corespund realității, fiind în corespundere cu circumstanțele de fapt ale cauzei.

Totodată, declarațiile martorilor apărării Pitel A. și Garanovschi I. urmează a fi respinse, deoarece contravin probelor administrate, mai mult aceștia fiind prietenul și tatăl inculpatului.

Astfel, acțiunile inculpatului urmează a fi încadrate în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, ca huliganism agravat, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică *și exprimă o vădită lipsă de respect față de societate*, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, care au fost săvârșite cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale.

La stabilirea pedepsei inculpatului, instanța a ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea penală, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acestuia, condițiile de trai ale familiei lui.

3. Inculpatul a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal la amendă, cu respingerea cererii privind încasarea cheltuielilor judiciare.

Apelantul a invocat că nu au fost administrate probe ce i-ar confirma vinovăția, iar declarațiile martorilor nu corespund realității și urmează a fi apreciate critic, deoarece sunt rude și prieteni cu partea vătămată, fiind persoane cointeresate.

Concluzia instanței de fond că a amenințat partea vătămată cu un băț se bazează doar pe declarațiile acestuia, dar potrivit art. 389 alin. (2) Cod de procedură penală, sentința nu poate fi bazată pe presupuneri.

Mai mult, declarațiile părții vătămate urmează a fi respinse, deoarece între ei există un conflict mai vechi, exprimat prin agresiune și aplicarea forței fizice din partea acestuia. Faptele date sunt confirmate și prin cererea depusă la IP Taraclia pe 15.08.2020, din motiv că a fost agresat fizic de către Tuluș I. și Dimitriev I., peste câteva ore după acțiunile pentru care a fost învinuit.

Pe lângă aceasta, soluția de a încasa din contul lui cheltuielile judiciare în sumă de 448 lei, contravine prevederilor art. 227 Cod de procedură penală.

4. Potrivit deciziei Curții de Apel Cahul din 06 octombrie 2021, apelul a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Garanovschi Andrei a fost condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, la 200 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a reținut că prima instanță nu a apreciat probele conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, nu a analizat declarațiile părții vătămate Dimitriev I. și ale martorilor Dimitriev I., Abdrahmanov S. și Dimitriev M. date în cadrul urmăririi penale în raport cu cele oferite în ședința de judecată, acestea fiind divergente.

Totodată, prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 25 din 12.08.2021, s-au declarat neconstituționale cuvântul „grosolan” și textul „cinism sau” din articolul 287 alin. (1) Cod penal.

Astfel, s-a constatat ca la 15 august 2020, ora aproximativă 07.45, Garanovschi A., aflându-se în loc public, pe XXXXXX, XXXXXX, amplasată în apropierea blocului locativ nr. 8, fără careva motive, din intenții huliganice, *exprimând o vădită lipsă de respect față de societate* și demonstrând obrăznicie

deosebită, s-a adresat cu cuvinte necenzurate în privința lui Dimitriev I., cât și ***i-a aplicat câteva lovituri cu mâinile pe diferite părți ale corpului***, cauzându-i leziuni corporale neînsemnate.

Acțiunile inculpatului urmează a fi încadrate în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, ca huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obraznicie deosebită.

Ori, inculpatul a aplicat violență față de partea vătămată, ***exprimată prin aplicarea unei lovituri cu pumnul în regiunea pieptului***, în urma căreia partea vătămată a căzut la sol, ***după care i-a mai aplicat o lovitură cu mâna peste corp***, cauzându-i, potrivit concluziilor raportului de expertiză judiciară medico-legală nr. 202011D0325 din 18.09.2020, vătămare corporală neînsemnată.

De asemenea, partea vătămată și martorii Abdrahmanov S., Dimitriev I. au declarat că „... inculpatul a deschis ușa din spatele a automobilului, a scos un băț și s-a îndreptat spre partea vătămată Dimitriev I., însă nu l-a lovit, amenințându-l, doar a îndreptat bățul spre dânsul, bățul semăna cu o coadă de hârleț de 70-80 cm...”. În contradictoriu, inculpatul și martorii Garanovschi I., Pitel A., au indicat că „...în automobilul cu care se deplasau în dimineața zilei de 15 august 2020 nu se afla niciun băț pe care să-l fi scos inculpatul în timp când s-a certat cu partea vătămată, inculpatul și partea vătămată au folosit cuvinte necenzurate, s-au împins unul pe altul și s-au tras de haine...”.

Astfel, sub aspectul folosirii bățului de lemn de către inculpat, în lipsa altor probe pertinente și concludente, nu pot fi reținute declarațiile părții vătămate și ale martorilor Abdrahmanov S. și Dimitriev I. în vederea demonstrării în fapta inculpatului a calificativului prevăzut la art. 287 alin. (3) Cod penal - aplicarea sau încercarea aplicării altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății, iar ***schimbările*** în declarațiile ultimilor ridică suspiciuni în veridicitate sub aspectul existenței unui băț din lemn în mâinile inculpatului în timpul conflictului.

Prin urmare, acțiunile inculpatului urmează a fi reîncadrate pe art. 287 alin. (1) Cod penal, ca acțiuni intenționate, care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obraznicie deosebită.

Ori, ***în acțiunile inculpatului sunt întrunite toate elementele distinctive ale laturii obiective a infracțiunii de huliganism incriminate de art. 287 alin. (1) Cod penal.***

Totodată, prin aplicarea corectă a dispozițiilor art. 227 - 229 Cod de procedură penală, prima instanță întemeiat a ajuns la concluzia de a încasa din contul inculpatului în beneficiul statutului, cheltuielile judiciare în sumă de 448 lei.

5. Procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Dumitru Calendari, declară recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei menționate și menținerea sentinței instanței de fond.

Recurentul invocă că instanța de apel a analizat și a apreciat selectiv declarațiile părții vătămate și ale martorilor Abdrahmanov S. și Dimitriev I., depuse la urmărirea penală în raport cu cele date în ședința de judecată, fără a evalua aceste declarații în întregime, ce a avut drept consecință reîncadrarea acțiunilor inculpatului pe art. 287 alin. (1) Cod penal.

Or, declarațiile inculpatului și ale martorilor Garanovschi I. și Pitel A., sub aspectul nefolosirii bățului de lemn de către inculpat, neîntemeiat au fost apreciate ca veridice de către instanța de apel, deoarece aceste declarații nu corespund realității, urmând a fi apreciate critic, pe motiv că sunt rude și prieteni cu inculpatul, deci sunt persoane cointeresate.

Totodată, instanța de apel n-a ținut cont de normele legale și practica judiciară la caz, n-a dat apreciere tuturor probelor din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar tuturor probelor în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, partea vătămată Dimitriev I. a declarat în instanța de fond că „*Inculpatul a deschis ușa din spatele automobilului, a scos un băț și s-a îndreptat spre dânsul. Aceasta era o coadă de la un hârleț de 70-80 cm. Inculpatul s-a apropiat de el, însă nu l-a lovit, amenințându-l, doar a îndreptat bățul spre dânsul. După această inculpatul a aruncat bățul în automobil, a urcat în automobil, iar el, fiind lângă automobil, nu-i permitea să închidă ușa, deoarece inculpatul a aruncat șlapii și telefonul în automobil, spunându-i să meargă la inculpat acasă pentru a se clarifica*”. Partea vătămată a susținut că inculpatul a scos un băț din spatele automobilului, dar nu l-a lovit, ci doar l-a speriat.

Martorul Dimitriev I., în instanța de fond a indicat că „*apoi Garanovschi A. s-a dus în spatele mașinii și a scos un băț. În acel moment, Dimitriev I. se afla lângă mașină. Garanovschi A. a scos un băț și a ridicat bățul pentru a-l lovi pe Dimitriev I., dar nu a văzut dacă l-a lovit sau nu. Bățul era rotund cu o lungime de 1,10-1,20 m. de culoare neagră, cu acest băț inculpatul a fost la dânsul la turma de oi*”.

Martorul Abdrahmanov S., în instanța de fond a relatat că „*Garanovschi A. s-a dus și a deschis ușa din spate, a luat un băț de culoare închisă cu lungime de un metru sau un metru și jumătate și l-a ridicat spre partea vătămată Dimitriev I., dar nu l-a lovit. Apoi a adus bățul înapoi în mașină. Inculpatul a luat telefonul, iar partea vătămată a încercat să-și recupereze telefonul, dar Garanovschi A. a refuzat să-l întoarcă*”.

Totodată, în cadrul confruntărilor efectuate între bănuitul Garanovschi A. și martorul Dimitriev I., ultimul a declarat că „*... Garanovschi A. a deschis duba de la automobil și a scos de acolo un băț, pe care l-a îndreptat în direcția părții vătămate.*”; între bănuitul Garanovschi A. și martorul Abdrahmanov S., în cadrul căreia ultimul a indicat că „*... Garanovschi A. a deschis duba de la automobil și a scos de acolo un băț pe care l-a îndreptat în direcția părții vătămate*”; între martorul Pitel A. și partea vătămată Dimitriev I., în care martorul a declarat că „*... ușa de la duba automobilului nu a fost deschisă de careva persoane, nici el și nici Garanovschi A. din dubă nu au luat careva obiecte, mai mult un băț de lemn; în dubă în acel moment se aflau doar două butelii*”; între martorul Pitel A. și martorul Abdrahmanov S., prin care ambii și-au menținut declarațiile depuse anterior, inclusiv referitor la bățul de lemn, imputat ca fiind folosit de inculpat; între partea vătămată Dimitriev I. și Garanovschi I., prin care si-au menținut declarațiile depuse anterior, inclusiv cele legate de bățul de lemn, imputat ca fiind folosit de inculpat; între martorul Garanovschi I. și martorul Abdrahmanov S., prin care ultimul a susținut că „*...Andrei a luat din portbagajul automobilului un băț de lemn și-l flutura în direcția părții vătămate, însă nu poate afirma dacă i-au fost aplicate sau nu lovituri părții vătămate cu acel băț*”.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală – hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

6. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul Penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul Penal lărgit atestă că instanțele de fond și de apel au comis următoarele erori de drept.

În primul rând, potrivit art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Conform art. 101 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. În corespundere cu art. 394 alin. (1) pct. 1), 2), 5) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe, încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului. În corespundere cu art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Conform jurisprudenței naționale, sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art. 384-397 Cod de procedură penală. Sentința se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost înlăturate și apreciate în modul corespunzător (*Hotărârea Plenului CSJ nr. 22 din 12.12.2005 privind sentința judecătorească, pct. 3., 5.*).

În pofida acestor prescripții legale, potrivit descriptivului sentinței, instanța de fond (*pct. 2. din decizie*):

a) nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele concrete și esențiale, de fapt și de drept indicate în învinuire, cât și cu declarațiile părții vătămate și ale martorilor

date la faza urmăririi penale corelate cu cele oferite în ședința de judecată, neindicând motivele pentru care ar fi admis unele probe și respins alte dovezi.

Mai mult, concluziile sumare și neclare că: „...*declarațiile inculpatului privind nevinovăția în săvârșirea huliganismului au fost combătute prin declarațiile părții vătămate și ale martorilor Dimitriev I., Dimitriev M. și Abrahamov S., nefiind stabilite temeuri de a considera că acestea nu corespund realității, fiind în corespundere cu circumstanțele de fapt ale cauzei..., declarațiile martorilor apărării Pitel A. și Garanovschi I. urmează a fi respinse, deoarece contravin probelor administrate, mai mult aceștia fiind prietenul și tatăl inculpatului...*”, nu corespund exigențelor prescrise în art. 101 Cod de procedură penală, privind evaluarea și aprecierea probelor administrate în cadrul cauzei penale.

Ori, aprecierea completă și justă a probelor trebuie să se întemeieze pe o analiză minuțioasă a materialului probator și apoi pe o sinteză a evaluărilor făcute. Analiza probelor presupune examinarea fiecărui element probatoriu în parte, pentru a se înlătura tot ce nu are legătură cu cauza, tot ce este vag și nesigur. În cadrul operației de sinteză, probele sunt examinate în ansamblul lor, confirmându-se unele pe altele și ducând la o concluzie univocă, ce trebuie să fie reflectată în soluția dată cauzei, care urmează a fi motivată astfel încât raționamentele ce au stat la baza aprecierii probelor să poată fi supuse controlului judiciar.

b) a indicat neîntemeiat în fapta criminală descrisă ca fiind dovedită, cât și la încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului calificativul – *exprimând o vădită lipsă de respect față de societate*, deoarece un asemenea element nu se mai conține în dispoziția art. 287 alin. (1) Cod penal.

Astfel, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

În al doilea rând, conform art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală. Potrivit art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță. Conform art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Potrivit art. 385 alin. (1) - (4) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni. În corespundere cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeuri de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Potrivit jurisprudenței naționale, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe instanța de apel sunt dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate. În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei (*Hotărârea*

Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel).

Însă, instanța de apel, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, conform descriptivului deciziei atacate (pct. 4. din decizie):

a) nu a judecat cauza în limita și în raport cu circumstanțele concrete de fapt invocate în actul de învinuire.

Astfel, a constatat în fapt că: „la 15 august 2020, ora aproximativă 07.45, Garanovschi A., aflându-se în loc public, pe XXXXXX, XXXXXX, amplasată în apropierea blocului locativ nr. 8, fără careva motive, din intenții huliganice, **exprimând o vădită lipsă de respect față de societate** și demonstrând obrăznicie deosebită, s-a adresat cu cuvinte necenzurate în privința lui Dimitriev I., cât și **i-a aplicat câteva lovituri cu mâinile pe diferite părți ale corpului, cauzându-i leziuni corporale neînsemnate**”.

Însă, nu s-a pronunțat sub nicio formă asupra episoadelor imputate inculpatului prin rechizitoriu, cum ar fi că acesta: „...l-a acostat pe Dimitriev I., care se deplasa pe stradă, exprimându-se cu cuvinte necenzurate în adresa ultimului, s-a apropiat de acesta și, fără a reacționa la observațiile lui referitor la comportamentul său necorespunzător și la cerința de a-l lăsa în pace..., apoi l-a apucat de mână și a încercat să-l împingă în automobilul „Opel Combo”, n.î. XXXXXX, parcat lângă locul conflictului, continuând să-i aplice lovituri cu mâinile peste diferite părți ale corpului, în rezultatul cărora Dimitriev I. a căzut și, când s-a smuls din mâinile inculpatului și a încercat să fugă, pentru a evita maltratarea..., ulterior, continuând acțiunile infracționale, a început să-l numească cu cuvinte necenzurate pe Dimitriev I. și l-a amenințat cu răfuială fizică”.

Mai mult, pe lângă faptul că i-a imputat inculpatului un calificativ care nu se mai conține în dispoziția art. 287 alin. (1) Cod penal - **exprimând o vădită lipsă de respect față de societate**, ulterior s-a contrazis concluzionând sumar că: „...violența fiind exprimată prin aplicarea de către inculpat a unei lovituri cu pumnul în regiunea pieptului, după care i-a mai aplicat o lovitură cu mâna peste corp...”, depășind și limitele învinuirii formulate inculpatului ori, asemenea circumstanțe în fapt și în drept nu i-au fost incriminate prin rechizitoriu și nici nu au fost constatate în faptă criminală descrisă anterior de instanță ca fiind dovedită;

b) nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele concrete și esențiale, de fapt și de drept indicate în învinuire, cât și cu declarațiile părții vătămate și ale martorilor date la faza urmăririi penale corelate cu cele oferite în ședința de judecată, neindicând motivele pentru care ar fi admis unele probe concrete și respins alte dovezi.

Mai mult, concluziile sumare și neclare că: „...nu pot fi reținute declarațiile părții vătămate și ale martorilor Abdrahmanov S. și Dimitriev I. în vederea demonstrării în fapta inculpatului a calificativului prevăzut la art. 287 alin. (3) Cod penal - aplicarea sau încercarea aplicării altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății, iar **schimbările (sau completările ???) în declarațiile ultimilor ridică suspiciuni în veridicitate sub aspectul existenței unui băț de lemn în mâinile inculpatului în timpul conflictului...**”, nefiind clar declarațiile specificate au fost **schimbate** intenționat sau doar completate și precizate, nu corespund exigențelor prescrise în art. 101 Cod de procedură penală, privind evaluarea și aprecierea probelor administrate în cadrul cauzei penale;

c) inițial a reîncadrat acțiunile inculpatului pe art. 287 alin. (1) Cod penal, ca: „acțiuni însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită”, dar ulterior s-a contrazis concluzionând neclar

că: „...în acțiunile inculpatului **sunt întrunite toate elementele distinctive ale laturii obiective a infracțiunii de huliganism incriminate de art. 287 alin. (1) Cod penal**”.

Împrejurările expuse atestă în mod lucid că instanțele de fond și de apel nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, și că recursul ordinar este întemeiat.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că, încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanțele de fond și de apel, constituie erori de drept prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului declarat, casării totale a deciziei contestate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit,

d e c i d e:

Admite recursul ordinar declarat de Procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Dumitru Calendari, casează total decizia Curții de Apel Cahul din 06 octombrie 2021, în privința inculpatului Garanovschi Andrei XXX, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, fiind pronunțată integral la 11 februarie 2022.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun

Victor Boico

